

ضرورت بازارهای خارج از بورس

دکتر احمد احمدپور

یکی از ویژگی‌های توسعه اقتصادی، ارتقاء میل نهایی پس‌انداز بین افراد جامعه، تشویق به سرمایه‌گذاری و گسترش فرهنگ سهامداری است. برای دستیابی به نرخ رشد ۸/۶ درصدی سند چشم‌انداز ۲۰ ساله تشکیل سرمایه ناخالص داخلی ۱۰/۹ درصد پیش‌بینی شده است. میانگین درصد سهم شرکت‌های بورسی در تشکیل سرمایه ۴/۱ درصد در شش سال گذشته بوده است. ضرورت ایجاد بازارهای خارج از بورس در برنامه‌های سوم و چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور و همچنین قانون جدید بازار اوراق بهادار کشور مورد توجه قرار گرفته است. ماده ۹۴ قانون برنامه سوم توسعه کشور به شبکه رایانه‌ای بازار سرمایه و در ماده ۱۵ برنامه چهارم، شورای بورس مکلف به گسترش فیزیکی بازار سرمایه از نظر جغرافیایی، توسعه کارگزاری، ارتباط به بورس‌های جهانی و بالاخره ایجاد بازارهای خارج از بورس شده است.

بازار سرمایه باید انتقال وجوه را در زمان‌های مختلف و بین افراد مختلف با سهولت و حداقل هزینه ممکن سازد، ابزارهای متنوعی را برای مدیریت مالی فراهم کند، تجمیع و

تخصیص منابع مالی اعم از بزرگ و کوچک را میسر کند. ایجاد بازارهای خارج از بورس باعث سامان‌دهی معاملات غیررسمی اوراق بهادار، کاهش مخاطره سرمایه‌گذاری در بازار اولیه، افزایش سرمایه‌گذاری و رونق بازار سرمایه می‌گردد. بسیاری از شرکت‌های سهامی عام و تازه تاسیس می‌توانند با ساز و کاری آسان‌تر وارد این بازار شوند. تمامی معاملات در بازارهای فرابورسی به وسیله نهاد ناظر و سازمان بورس و اوراق بهادار کنترل شود و سیستم آن به گونه‌ای طراحی شود که ارائه به موقع اطلاعات کلیدی و حساس و تاثیرگذار وجود داشته باشد.

ایجاد و شکل‌گیری نهادهای مرتبط با بازار سرمایه از جمله بازارهای اوراق بهادار و نهادهای مالی از جمله برنامه‌های سازمان بورس و اوراق بهادار است و بازار خارج از بورس در کشور با هدف جمع‌آوری سرمایه‌های کوچک شرکت‌ها در حالی شکل‌گیری است و شورای عالی بورس در جلسه ۱۳۸۶/۱۲/۲۰ موافقت خود برای راه‌اندازی بازار خارج از بورس (OTC) اعلام کرده است.